

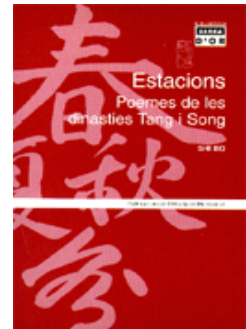
Captivat per les paraules, un munt d'abstraccions durant la lectura...

ESTACIONS. POEMES DE LES DINASTIES TANG I SONG - SHI BO

5/22/2009

Bo, Shi. Estacions. Poemes de les dinasties Tang i Song
Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2005

Saisons, poemes des dynasties Tang et Song.

Traducció catalana de Núria Periago

>> Què en diu la contraportada...

Shi Bo, escriptor y cal·lígraf xinès instal·lat a França dels del 1990, organitza exposicions i cursos de cal·ligrafia a París. És autor d'una seixantena d'obres, publicades a diversos països. En aquest llibre ha seleccionat, traduït i il·lustrat una seixantena d'antics poemes xinesos que pertanyen als més brillants poetes de diferents èpoques. D'una manera molt suggerent, els ha reagrupat sota el tema de les quatre estacions: primavera, estiu, tardor i hivern. Tot plegat és un festí per als amics dels bons llibres, de la poesia oriental i de l'art propi de la rica civilització xinesa.

>> Com comença...

A la primavera el somni dura més enllà de l'albada
 D'arreu arriba el cant dels ocells
 La nit és a penes torbada pel murmuri del vent
 i de la pluja
 Qui sap quantes flors han caigut aquesta nit?
 SOMNI DE PRIMAVERA. *Meng Haoran (689-740)*

>> Moments...

(Pàg. 20)

(...)

En el jardí un gronxador
 I a l'altre costat del recinte algú que es passeja

Aquest lloc fa servir galetes de Google per oferir els seus serveis i analitzar el trànsit. La teva adreça IP i el teu agent d'usuari es comparteixen amb Google, juntament amb mètriques de rendiment i seguretat, per garantir la qualitat del servei, generar estadístiques d'ús i detectar i solucionar els usos abusius.

MÉS INFORMACIÓ D'ACORD

Bec en solitud

Alço el meu vas vers la lluna

Brindo per nosaltres tres, la lluna,

la meva obra i jo

La lluna no davalla pas per beure

La meva ombra no sap que em segueix

La lluna i la meva ombra, de moment, m'acompanyen

Aprofitem la primavera per deixar-nos

anar amb joia

Quan canto la lluna passeja

Quan ballo la meva ombra zigzagueja

Ens divertim junts en el moment del meu despertar

Abans que l'embriaguesa ens distanciï

Ens prometem un amor etern

Encara que els núvols acabin per separar-nos

SOLITUD A LA CLAROR DE LA LLUNA. Li Bai (701-762)

(Pàg. 30)

Beguem aquesta nit tota la nostra embriaguesa

Oblidem el demà davant la copa

Aprecio la vostra rebuda i hospitalitat

El gobelet ple de la vostra amistat

Atenció que la nit primaveral és curta

Les copes no són mai massa plenes

Brindem una vegada més

Per la nostra vida que passa com un esclat

BUIDEM LES NOSTRES COPES. Wei Zhuang (836-910)

(Pàg. 62)

Visc a la part alta del Gran Riu

I tu, riu avall

No hi ha un sol dia que no pensi en tu

Però no et veig mai

Bé que nosaltres bevem en el mateix curs d'aigua

Quan aquest riu podrà interrombre el seu lliscar?

De quina manera la meva tristesa

s'arribarà a apaivagar?

Mentre el teu cor bategui a l'uníson del meu

Jo restaré fidel al meu amor per tu

ENAMORADA D'UN DESCONEGUT. Li Zhiyi (segle XI)

(Pàg. 85)

A les darreries de la tardor la nit es freda

Desvogat, el vell, vetlla fins tard

La llàntia apagada

Es fica al llit

escoltant el xipolleig agradable de la pluja

Aquest lloc fa servir galetes de Google per oferir els seus serveis i analitzar el trànsit. La teva adreça IP i el teu agent d'usuari es comparteixen amb Google, juntament amb mètriques de rendiment i seguretat, per garantir la qualitat del servei, generar estadístiques d'ús i detectar i solucionar els usos abusius.

MÉS INFORMACIÓ D'ACORD

(Pàg. 90)

Agafats per una agulla de jade

Els seus cabells s'ondulen com els núvols
Embolcallada en una fina roba de seda
Aixeca lleugerament les seves celles negres
El vent de la tardor s'ha fet for
I es barreja amb una pluja intensa
A l'altre costat de la persiana de bambú
Els plàtans s'agiten
Quina impotència davant una nit tan llarga.
NOSTÀLGIA D'AMOR. Li Yu (937-978)

(Pàg. 92)

Més enllà de la posta de l'hostal
Un pont en ruïnes
Una flor desclosa
Solitària, en l'abandó
Trista quan la nit s'apropa
I més encara als capricis del vent i de la pluja
Aquesta flor no vol rivalitzar en bellesa
amb la primavera
La gelosia de les altres flors la deixen indiferent
Una vegada ha caigut en el fang
Ella, esdevé pols
El seu perfum, malgrat tot, resta intacte
ELOGI A UNA FLOR DE TARDOR. Lu You (1125-1210)

(Pàg. 116)

Sota el vent de l'oest, el pati ple de crisantems
A llur perfum glacial, cap papallona
no hi presta atenció
Si jo un dia esdevingués déu de la primavera
Els faria descloure al mateix temps que
les flors del presseguer
POEMA ALS CRISANTEMS. Huang Cao (?-884)

(Pàg. 124)

El món és hostil
L'amor és infidel
La nit s'acosta
La pluja fragilitza les flors
El vent matinal asseca les meves llàgrimes
Em recolzo a la balustrada
Silenciosa, provo de buidar el meu cor
Impossible! Impossible! Impossible!
Solitària, ja no sóc la que era
La meva ànima malalta està desorientada

Aquest lloc fa servir galetes de Google per oferir els seus serveis i analitzar el trànsit. La teva adreça IP i el teu agent d'usuari es comparteixen amb Google, juntament amb mètriques de rendiment i seguretat, per garantir la qualitat del servei, generar estadístiques d'ús i detectar i solucionar els usos abusius.

MÉS INFORMACIÓ D'ACORD